

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20 botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

L' ALEGRÍA DE LA CASA.

—Per Nadal encare hi menjarém lo gall. ¡Alsa noys á engreixarlo bè!...

Fa mal lo govern francès. ¿No es Boulanger un enemic que fuig? Donchs al enemic que fuig, pont de plata.

Així son los héroes de café concert. Molta fanfarria, molta llengua... y moltas camas.

Es perillós que aquests héroes calsin espuelas. Perque ab la pressa de fugir hasta poden ferse mal a las ancas.

Vel'hi aquí un home que volia ser escombriaire y ha passat a ser escombriarias.

A l' ex-rey Milano de Servia, se li coneixen los deutes següents:

Al Banc de Viena 260,000 franchs; al director del mateix establiment, 80,000; al Banc de Pesth, 300,000; a dos banquers, de aquella plassa, 160,000. Per gastos y diversos conceptes: 80,000 franchs a Viena y 140,000 a Buda Pesth. Total, una suma rodona de 1.020,000 franchs.

¡Pobre Milano de Servia! ¡Destronat y tronat!

Per anomanarse fundador de la iglesia católica-espanyola va ser encausat un tal Menendez Orra de Santander.

Però el Tribunal Suprem ha tingut la bona idea de absoldre'l, reconeixent explicitament que l' ofici de bisbe es una industria libre.

Desde demà 'm compro una mitra, 'm coloco un anell al dit y que vajan venint los que vulguin que 'ls confirmi.

Los regidors de ofici, després del aplassament de las eleccions, se fregan las mans de gust, y exclaman:

—Vaja que aquest any encare menjarem lo gall de Nadal en l' Ajuntament.

Per ells tot es qüestió de galls.

Y 'ls que han presentat querellas basadas en la falsedat de las llistas, responen:

—Cuidado, goluts, que no se 'us atravesi algun ós al canó del coll.

Per consolar a D. Francisco que aquests dias s' arrencava las patillas a grapats, en Sagasta va enviarli a un seu nebot.

—¿Es a dir que no corro cap perill?—preguntava 'l flamant marquès.

—Menji tranquil, li deya 'l nebot de D. Práxedes. Tot aixó de la proposició Mellado no ha sigut més que una broma... res, un susto qu' hem donat als regidors de ofici per si tenian singlot.

D. Francisco, ab los ulls brillants de satisfacció y com si li traguessen un gran pes de sobre:

—¡Angela!

Segons sembla la exclamació ¡Angela! es la paraula sagrada de la gent fusionista.

Ab la paraula ¡Angela! als llabis, se logra tot lo que 's desitja.

Los ho adverteixo pèl seu govern, y perque entengan fins a quin punt portava màlícia la exclamació del ciutadà benemerit.

—Però ¿es possible D. Práxedes que vosté no comprenga las aspiracions ardentes del pais en favor de la moralitat? ¿Es possible que no vegi que aquest es l' únich cami per eternisarse en lo poder?

—Tot lo que vulgui, Sra. Campana, pero jo no puch sacrificar als arcaldes de tal puesto y de tal altre que son amichs meus.

—Llavors, no digui que defensi la moralitat... sinó la moralitat.

Castelar ha sortit de Madrit, cansat de la política insensata de Sagasta, prometent no tornarhi fins que 's posi a discussió 'l projecte de sufragi universal.

Hem arribat ja al cabo de la calle, com diuen los castellans.

O sufragi universal... ó un sufragi per l' ànima de la fusió.

En Martos sembla qu' està en intel·ligencias ab en Gamazo. ¡Y cuidado que mentres D. Cristino blasona de demòcrata, D. German fa gala de sas tendencias casi conservadoras.

¿Y es possible, preguntaran vostés, que dadas aquestas tendencias tan oposadas arribin a entendres?

Si senyors: tots dos volen lo mateix: cargolar la corda al coll d' en Sagasta y estirar l' un per un extrem y l' altre per l' altre.

Vegin si s' entenen bé.

Respecte al crim del carrer de Fuencarral han sigut denunciats quatre ó cinch periódichs de Madrit.

Podrà la justicia històrica no trobar al verdaders assessins. En cambi 'ls partidaris de aqueixa justicia tenen un gran consol: als periódichs los troban sempre.

Los regidors d' ofici están d' enhorabona.

No solzament no 'ls treuen sinó que havent de cessar pèl juny, los asseguran una vida tranquila y sossegada fins a fi d' any.

Resultat, que sent dolents com han sigut, haurán gobernat una tungada de quatre anys y mitj.

Los nous regidors que passin a sustituirlos entraran lo primer de janer de 1890 y cessaran l' últim de juny de 1893.

Si 'ls electors s' hi empenyan, seran regidors de bé, completament distints dels regidors d' ofici y ab tot y aixó no governaran més que tres anys y mitj.

Un any menos que 'ls dolents.

Comensém per esmenar aquella coneguda *redondilla*, Vinieron los sarracenos y nos molieron a palos: Sagasta ayuda a los malos sean los más ó los menos.

Una persona curiosa que s' ha entretingut a garbellar las firmas que apoyan als ex-possibilistas González y Martí y Thomás, expulsats del partit per las corporacions directivas del mateix, hi ha trobat noms de personas que 's diuen socios del Centro, sense ser tals socios, individuos qu' encare no han nascut y hasta difunts.

¡Lo qu' es tenir la mà trencada per confeccionar llistas electorals!

No sabem per quin conducte ha arribat fins a nosaltres la següent carta:

«Sr. Director de LA CAMPANA DE GRACIA.

»Molt Sr. nostre: Desde l' altre barri ahont residim ja fa molt temps, li dirigim la present carta suplicantli que no s' extranyi de que ab tot y la nostra qualitat de difunts figuri la nostra firma al peu de la protesta contra

SEMANA SANTA.

Cucu... rulla misteriosa, no hi haurà qui no 't conegui: llansa, verónica, esponja... ¿ne voléu més d' impropèris?

l' acort dels Comitès republicans històrics, expulsant del partit als Srs. González y Martí y Thomás.

»Consideri que hi ha un ditxo que diu que «llops ab llops may se mossegan» y tinga en compte que si morís som nosaltres, també son morts, com a republicans, aquell parell de personatjes desde que 'ls han expulsat del partit, perque feyan massa bondat.

»May un difunt ha pogut negar un favor a un altre difunt. Y aquí tè lo rahó de que la nostra firma figuri en la protesta.

»Tenim lo gust de oferirli 'l nostre ninxo y 'ns repetim de vosté, afms. S. S. q. l. m. l. b.—JOAN FRANCISCO ARQUIMBAU.—RAMÓN VILARDAGA.

Per si acás están cansats de viure en familia y volen probar d' arreglarho d' un' altra manera, 'ls participo que a can Lopez está a la disposició de vostés *Una casa de dispesas...* en vers, original del nostre company de redacció C. Gumá

Es un juguet cómic, estrenat últimament ab aplauso en lo *Teatro de Novedats*, que acaba de ser imprés y val solzament una pesseta Si 'l compran, veurán com no 's pot demanar *Una casa de dispesas* més divertida ni més barata.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Car me-li-ta.*
2. ANAGRAMA.—*Peral-Perla.*
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Los Sobrinos del capitán Gran.*
4. ROMBO.—

M
N I T
N E R O N
M I R A M A R
T O M A S
N A S
R

4. GEROGLÍFICH.—*Ministres nous, pagas novas.* Han endevinat totas las solucions los ciutadans P. Gras Magre, Rafel Margall, y Pep Milord; 4, J. Terró Tres Estudians, y V. Mata la C.; 3, P. Bernadas 2, Quatre Burots y 1 no més Una Raspa y Un Vendrellench.

XARADA.

L' *Hu-quart* divideix París casi-bé per la meytat: de tres-dos n' hi sol haver tots los anys per Sant Tomás. Es nom d' home l' *Hu-dos-tres* y de dona la *Total*. LLUÍS SALVADOR.

TRENCA-CLOSCAS.

—CROS, TIRA 'LS GOTS.

—No.

Formar ab aquestas lletres lo títol de una comedia catalana. JAPET DE L' ORGA.

GEROGLÍFICH.

a

KKK

I

000

GIRONI XIPLAT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Mata-morts, V. Mata la C., Un de Reus, B. Pallejà, Torra-sucres, Lord Rosven, E. Llocenpa, Chamuchica, Susej Itesnop, Aranya, Maniàlich, J. Muixó. E. Jordana, Bolet, J. Bogaña, Tres estudiants, Xato, Tres gorristas, Maginet Peit y J., Mr. Gambetta.

—Lo que 'ns envian no fa per casa. Ciutadans Joseph, Pep y C., P. Lut y P. Lat, J. Terró, Fibla, J. Criquet, E. Nualart y Casas, J. T. Anguila, Rapa-velas, Pallofa, y J. Salau. —Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian Ciutadà J. Cap: Lo que 'ns diu costaria molt de justificar. De lo demés ne parlarem pròximament. Lo sonet es molt incorrecte.—Quim Artigayre: Va bé.—J. Ayné R.: No 'ns fa 'l pés.—C. Puiggener: rot enviar lo que vulgui, que si esta bé, ho insertarem.—Follet: Lo que 'ns remet es molt graciós y esta molt bé. ¿Tè cap inconvenient en que ho reservem per l' *Almanach*? Si 'ns envia un' altra cosa, millor.—A Planas: En lo que 'ns envia hi ha moltes condicions; pero hi falta la llima.—Un amant de la igualtat: La noticia es més propia per un diari que per un semanari.—Lluís Tars Betarnir: Los datos que 'ns remet son ja molt coneguts.—A Llimoner: Aprofitarem casi tot lo que 'ns envia.—Pobrets y Alearets: Crech que lo millor es deixarho corre, sinó no acabariam may, y la cosa no té prou interès per sostenir una polémica.—Taumalpic Temiuq: L' article sembla una mica massa agafat pèls cabells.—J. Montero: Hi ha alguns versos durs: ademés se 'n hauria de treure alló que diu, que 'ns lleigeix ab alegria, perque si ho publicuessem semblaria que 'ns alabavam.—Capella pre històric: L' article resulta un xich extravagant.—Ramonet R.: Gracias per la noticia: la xarada anira.—J. Llopart.—Rebuda la seva carta. Celebrém la millora.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.